

Să ne rugăm pentru...

... micuțul David Oneț, care este adus azi pentru a primi binecuvântarea Domnului. Fie ca Dumnezeu să facă din el un adevărat viteaz, un apărător al credinței și o bucurie pentru părinți și cei din jurul lui.

... capacitatea de-a ne bucura de fiecare zi. Dumnezeu să ne lumineze în așa fel, încât să ne putem bucura pe deplin de fiecare zi pe care o primim în dar de la El, să fim mereu zâmbitori și mulțumitori Lui, pentru că ne oferă, zilnic, șansa unui nou început, alături de El.

"Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană și urechile Lui iau aminte la strigătele lor." (Psalmii 34:15)

Ascultă, fiule, învățătura
tatălui tău,

și nu lepăda îndrumările
mamei tale!

Proverbe 1:8

Colectivul de redacție:

Teo Laze
Dana Popa
Andreea Fiț
Ildikó Trică
Ramona Codrea
Andrada Popa
Lili Gherasim
Dani Ardelean

Pentru materiale, sugestii și
proponeri, așteptăm să ne scrieți la
adresa de e-mail:

buletin.duminical@yahoo.com

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor Nelu Filip: tel. 0745-306431
Pastor asist. Eusebiu Stănilă: tel. 0722-800691
Prezbiter Sandu Guler: tel. 0722-510842
Prezbiter Romică Florescu: tel. 0761-142533
Prezbiter Alex Păduraru: tel. 0768-811488
Diacon Raul Damean: tel. 0734-539044

ÎNTÂLNIRILE BISERICII

DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
LUNI: 19 - 21 Seara tinerilor
MĂRȚI : 18 - 20 Rugăciune
MIERCURI: 18³⁰ - 21 Seara studenților
JOI : 18 - 20 Serviciu divin
VINERI: 18 - 20 Seara licențierilor

Timișoara — str. Banul Măruține, nr.25
tel. 0256-472002

ATENȚIE

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai "pierdut" un număr al buletinului și dorești să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea Resurse.

BISERICA POARTA CERULUI

"Umblați după lucrurile de sus!" (2017)

„De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.” (2 Petru 1:5-7)

Credincioșie în ascuns

Fetița luată sclavă, a cărei poveste este descrisă în 2 Împărați 5, a avut parte în acele zile groaznice ale războiului, aceeași soartă ca alte mii de oameni. Fiind smulsă cu forța de un dușman aspru, a ajuns o sărmană captivă în casa căpeteniei oștirii victorioase. „Și sirienii ieșiseră în cete la o luptă și aduseseră roabă pe o fetiță din țara lui Israel. Ea era în slujba nevastei lui Naaman.” (2 Împărați 5:2). Cu aceste puține cuvinte, autorul inspirat ne transmite istoria ei tristă. Numele ei nu este amintit; cine ar fi întrebat de numele ei? O mică sclavă într-o țară străină, singură și fără prieteni, nu avea valoare.

De pe buzele ei, Naaman a auzit pentru prima dată un cuvânt despre vindecarea leprei sale. Ea a vorbit stăpânei ei: „O, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui!” (2 Împărați 5:3). Cu câtă grijă ne comunică Duhul lui Dumnezeu cuvintele rostite de fetiță! Să nu ne mirăm că Dumnezeu a notat istoria și cuvintele ei în Sfânta Sa Carte! În aceste cuvinte este un conținut mult mai mare decât la prima vedere. Nu găsim mereu în Scriptură cum Dumnezeu ia în mână Sa cele mai neînsemnate instrumente și face fapte mari cu lucrurile cele mai mărunte? Și nu numai atât, dar de câte ori, tocmai cei săraci, cei din ascuns din poporul Său, sunt aceia prin care El își arată într-un mod atât de prețios harul Său? Plante care cresc în ascuns, în singurătate și în liniște, sprijinite de mâna lui Dumnezeu, pline de miros plăcut, nebăgate în seamă de oameni, dar care aduc bucurie și plăcere pentru inima Sa! O astfel de plantă micuță a fost și fetița captivă. (continuare în pag. 3)

Familii unite în rugăciune

Familia MARCU

Membrii familiei: Fratele **Ioan** și sora **Lidia** Marcu au devenit o familie în fața lui Dumnezeu în urmă cu 37 de ani, primind de atunci nespuse binecuvântări din mâna Celui pe care îl slujesc. Cele mai de preț binecuvântări sunt cei patru copii: trei fete și un băiat, toți căsătoriți, prin care Domnul i-a binecuvântat cu nouă nepoți.

Slujire în biserică: Membrii familiei Marcu au fost și sunt oameni dedicați lucrării lui Dumnezeu. Sora Lidia a slujit pentru o vreme în corul bisericii și în prezent este implicată într-un grup de surori, susținând în rugăciune diferite cauze.

Ocupație zilnică: În viața de zi cu zi, familia Marcu caută să-L onoreze pe Dumnezeu și prin muncă: fratele Nelu este lucrător gestionar, iar sora Lidia este asistentă medicală.

Versetul familiei: Mesajul biblic pe care această familie l-a ales ca un Cuvânt călăuzitor pentru familia lor este Psalmul 23 – *“Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic. El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă; îmi înviează sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângâie. Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el. Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.”*

Experiențe cu Domnul: În cei 37 de ani de căsnicie, familia Marcu a trăit multe și frumoase experiențe cu Domnul. Cei doi soți sunt mulțumitori lui Dumnezeu pentru felul în care a răspuns rugăciunilor lor: *“În nenumărate rânduri, Dumnezeu Și-a arătat puterea și dragostea în familia noastră, aducând vindecare copiilor noștri.”*

Motive de rugăciune: Ca biserică, vom purta în rugăciune familia Marcu întreaga săptămână viitoare și îl vom ruga pe Dumnezeu să asculte toate dorințele și nevoile acestei familii: *“Având în vedere vremurile pe care le trăim, avem nevoie de*

susținere în rugăciune pentru o mai mare apropiere de Domnul, ca să fim cu adevărat pregătiți pentru întâlnirea cu El.”

Domnul să-i înconjoare în continuare cu binecuvântări și să-i păstreze mereu aproape de El! ■ **L.G.**

Urăm
“**La Mulți Ani!**”
în umblarea cu
Domnul celor care
și serbează ziua de
naștere săptămâna
viitoare:

Duminică, 26 febr.

Carla Mihăilă
Horațiu Zăgrea
Mathis Onaga

Luni, 27 febr.

Denis Bereza
Elena Luchescu
Mario Marchiș
Matei Cercelaru
Nicolae Croitoru
Roxana Prială
Vlad Dume

Marți, 28 febr.

Andrei Hera
Antoni Mark
Dana Macamete
Filip Birtiac
Florica Florea

Miercuri, 1 martie

Cătălina Roman
Marius Curea
Milca Berzava
Ștefan Cărpinean

Joi, 2 martie

Cosmin Pușcașu
Maria Hepea
Maria Popescu

Vineri, 3 martie

Eliás Ceaca
Mariana Croitoru
Maria Niculai
Sâmbătă, 4 martie
Claudia Mureșan

“Domnul, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.” (Țefania 3:17)

Ce înseamnă numele copilului meu?

Băiețelul adus azi la binecuvântare se numește **DAVID**. Acest nume este de origine ebraică și înseamnă *“preaiubit”*. În Biblie, cel care a purtat acest nume a fost un om deosebit, numit de Însuși Dumnezeu *“om după inima Mea”*. David l-a învins pe uriașul Goliat, tot el a compus marea parte a Psalmilor, a fost un soldat și un rege remarcabil. Fie ca micuțul David de astăzi să ajungă un om după inima lui Dumnezeu, plin de calități sfinte. ■ **D.P.**

◀ **David Oneț**

(continuare din prima pagină)

Privind mai îndeaproape, găsim trei puncte prețioase în scurta ei istorie:

1. Ea avea deplină încredere în Dumnezeu. Fetița nu avea nicio garanție palpabilă

pentru afirmația ei, nu putea numi niciun caz de vindecare al cuiva din poporul Domnului și totuși, a afirmat plină de încredere, că dacă stăpânul ei păgân, care a luptat contra poporului lui Dumnezeu și l-a pustiit, va merge la profetul Domnului, va fi vindecat. Ce era aceasta? Nebunie absurdă sau credință tare ca stânca? Aceasta este adevărata credință! O credință care nu se bazează pe deducții logice și dovezi omenești, pe împrejurări, ci îl înțelege pe Dumnezeu în puterea și harul Său și se odihnește doar în El, aceasta este credința adevărată.

2. Ea a dovedit curaj mare în a mărturisii. În 2 Petru 1:5, Petru îi îndemna pe credincioși: *„Dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința.”* Acest lucru l-a făcut și fetița. Ea a avut o încredere atât de mare în Dumnezeu că El va binecuvânta și va vindeca chiar și un dușman când va veni la El. Există suficiente motive ale necredinței pentru a nu rosti cu fermitate ceea ce știm despre Dumnezeu, de exemplu, neîncrederea oamenilor în Dumnezeu sau teama de a nu te face de răs, gândindu-te că poate Dumnezeu nu va interveni. Fetița, însă, nu a dat loc unor astfel de gânduri.

3. Ea a fost condusă de mila față de cel pierdut. Atât felul, cât și tonul și conținutul cuvintelor ei arată aceasta. Naaman, dușmanul poporului ei, prin care ea a ajuns în captivitate, era un om pierdut, îl aștepta moartea groaznică a leprei. În cuvintele ei, nu era niciun gând de răzbunare, deși el fusese de vină pentru că era sclavă. Mila ei nu era mai mică decât curajul și încrederea în Dumnezeu, pentru că prin ea se vedea bunătatea lui Dumnezeu. Ea a descoperit, prin cuvânt și comportament, pe Acela în care credea. Ce lucru mareț a făcut această fetiță! Răsplata ei va fi mare!

Nu este greu să aplicăm această istorie la noi. Zilele în care trăim ne pun în mod deosebit la probă. În exterior, creștinătatea poartă încă o față bună, dar niciodată credința în Dumnezeul cel viu nu a avut un stadiu mai inferior. Cât de mult am primit noi în comparație cu acea fetiță! Avem descoperirea deplină a dragostei lui Dumnezeu în Hristos, ne-a fost dat Duhul Sfânt. Cât de pline ar trebui să fie inimile noastre de încredere în Dumnezeu și de curaj pentru a-L mărturisii: *„Pentru că Cel care este în voi este mai mare decât cel care este în lume.”* (1 Ioan 4:4). Dumnezeu spune: *„Nicidecum nu te voi lăsa și cu niciun chip nu te voi părăsi”*, încât să spunem cu îndrăzneală: *“Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme; ce-mi va face omul?”* (Evrei 13:5-6).

Poate calea ta este ca cea a fetiței, în vale și în ascuns. Nu renunța la curajul credinței! Dumnezeu, care a fost de partea credinței în zilele lui Naaman, este și astăzi același. Lasă ca lumina dragostei și harului Său să lumineze în ungherul tău ascuns prin credințioșie! ■

adaptare după **Cristian Boariu**, www.comori.org

